

В УКРАЇНІ ВШАНОВУЮТЬ ГЕРОІВ

Львів, Пустомитівський район. — 1-го липня в год. 4-й в залі Грима відбулося посвячення березового хреста героям України, які загинули в період 1916-1962 років. Панахиду відправили священники УКЦ.

1-го липня у Ширці відбувся похід до катівні та на могилу замучених єнкаведистами в 1941 році людей. Панахиду відправив декан УКЦ С.Гриньків. Ця акція була організована УКЦ, місцевим осередком УРП. В похід та мітинг взяли участь біля 6,000 людей.

1-го липня в Бірці відбувся 10-тисячний похід від церкви до тюрми, де було закатовано, за деякими повідомленнями біля 35,000 людей. В похід взяли участь шість греко-католицьких та один римо-католицьких священників. Біля тю-

рми поставлено хреста, відправлено Панахиду.

Потім був проведений мітинг, на якому виступили очевидці цих подій. Живі свідки розповідали про котли на другому поверсі, в яких варили людей, про те, як заставляли сталінські кати людей палити плиту, на яку тих людей потім саджали, як виривали коси, розстрілювали людей цілими групами. Кілька разів було згадано прізвище міліціонера Ліщинського, який відзначався особливою жорстокістю (тепер нібито проживає в Пустомитях).

На мітингу виступили: Наугольнич І., Кирилюк О., Омошин О., Корольович В., Штипований, Курачевський Катюшина, Пахолок, Гузар, Дробіт, Проккоп. Мітинг закінчився українським гімном „Ще не вмерла України“.

Помер Я. Щербак, довголітній секретар 352-го Відділу УНС

Честер, Па. — В суботу, 7-го липня 1990 року, тут помер на 69-му році життя, після короткої недуги св. п. Ярослав Щербак, довголітній секретар 352-го Відділу УНСО, фінансовий секретар Українського Католицького Клубу та член багатьох інших українських суспільно-громадських організацій.

Я. Щербак народився в Дрогобичі, Україна, а до З'єднаних Штатів Америки приїхав в 1949 році і цілий час жив у Честері, Па. Незадовго після приїзду вступив в членство УНС і на протязі 30 років виконував функцію секретаря та живо цікавився життям громади.

Парастас правився в середу, 11-го липня, о год. 7-й вечора в похоронному заведенні Роберта Морланда, 9-та і Мейн вулиці, у місцевості Трейнер, Па. Похорон — в четвер, 12-го липня, до церкви св. Духа, а потім на цвинтар „Лон Крефт“ в Лінвуд, Па.

У глибокій жалобі залишилися: дружина Ірма Бірк-Щербак, сини Юрій і Марко, донька Донна та троє внуків, а також даша родина в Україні і ЗСА. Родина просить замість квітів на могилу складати пожертви на American Cancer Society, P.O. Box 208, Exton, Pa. 19341.

У СВІТІ

У СОФІЇ, СТОЛИЦІ БОЛГАРІЇ, провідники студентської молоді домагаються, щоб більше репресій зверху на правлячій Соціалістичній партії після того, як їхні протести усунули президента Петра Младенова. Минулої п'ятниці 53-літній П. Младенов, який в листопаді 1989 року усунув від влади твердолобий комуніст Тодора Живкова, зрештою вийшов з свого президентського посту тому, що його оскаржують у викиданні танків для розгрому антиурядових протестів у грудні минулого року. Студентські провідники заявили, що їхнім бажанням є щоби з уряду відійшли також прем'єр-міністр Андрей Луканов, міністр оборони Добри Дюров і міністр внутрішніх справ Атанас Смердієв. Інтелектуальні та студентські, які таборують перед президентським бюро, закликають засоби масової інформації, щоб подати табувати аж поки не буде устійнено дати публічного суду над Т.Живковим. Демонстрації домагаються виявлення майна правлячої партії та її провідників.

КОЛИШНІЙ МІНІСТЕР енергетики Ізраїля Мойше Шагал минулої неділі, 8-го липня офіційно проголосив свою кандидатуру на провідника ізраїльської Лейбористської партії, заявляючи при тому, що він шукає злагоди зі ЗСА в справі замирення з палестинцями. М. Шагал, 56-літній адвокат, уроджений в Іраку, є також протеже теперішнього провідника Лейбористської партії Шімона Переза.

НЕРІШУЧИЙ СТРАЙК державних урядовців під проводом сандіністів у столиці Нікарагуа, Манагуа, несподівано перетворився в політичний заколот, коли сандіністські робітники та студенти на всіх головніших перехрестях столиці почали ставити барикади та палити автомобілі, що цілковито спаралізувало рух в місті. Реагуючи на це, антисандіністська юрба, озброєна палицями, довгими ножами для зрубання тростини та пальною зброяю почала атакувати страйкуючих, що в свою чергу змусило поліцію вмішатися в цей заколот з палицями та слезоточивим газом. В результаті, згідно зі звітами лікарів, чотири особи було вбито, а біля 42 поранено. Впродовж понеділка, 9-го липня, страйкуючі робітники під проводом сандіністів зуміли стримати постачання кончеких послуг, перервавши телефонічних і електричних ліній, окупованих державним радіо та телевізійної станції, закриттям автобусів, граніци, як також блокуючи всіх головних артерій транспорту. В обличчя цих заворушень провідник сандіністів Данієль Ортега публічно обвинувачує новообраний уряд президента Віолети Барріос де Чаморро та її економічну політику.

ЗА КІЛЬКА ДНІВ британський уряд в Гонг Конгу буде судити п'ятьох визначних пропагандистів продемократичного руху за те, що вони вживали ручних голосників під час демонстрацій без дозволу. Критики твердять, що це нічого іншого, як намагання заспокоїти комуністичний уряд у Пекіні. У подібному випадку минулого тижня засуджено відомого прихильника продемократичного руху Фунга Чіуада, англіканського священника за те, що він не показав виказки поліціянтам та за те, що збирав гроші на демонстрації без окремого на це дозволу. Ці справи вийшли на денне світло тому, що британські офіційні чинники в Гонг Конгу знаходяться перед поважними оскарженнями, що вони поводяться як агенти Пекіну для здушення антикомуністичних і продемократичних акцій на цій території напередодні 1997 року, коли то Лондон передасть Гонг Конг Пекінові. Останніми місяцями урядові чинники Гонг Конгу заборонили в'їзд визначним китайським втікачам, цензурюють фільми, де критикується комунізм, і завернули від берегів міста корабель-радіовисильню, оплачену китайськими втікачами.

Центр українських канадських студій вшанує суддю Івана Сопінку

Вінніпег, Канада (ЦУКС) — Центр українських канадських студій влаштував бенкет у честь достойного Івана Сопінку, судді Верховного суду Канади. Бенкет відбудеться в середу, 19-го вересня 1990 р., у готелі „Вестін“ у Вінніпегу.

Бенкет буде першою нагодою для українського громадянства Манітоби і західної Канади вшанувати суддю Сопінку, першого суддю українського походження призначеного до Верховного суду Канади. Хоч суддя Сопінка живе в Онтаріо з юнацьких років, він народився в Саскачевані.

Співорганізаторами бенкету — Прихильники Центру, Жіночий альянс Альфа Омега, Манітобський провінційний відділ Конгресу Українців Канади, Український Народний Дім, Клуб Українських Професіоналістів та Підприємців у Вінніпегу. Бенкет влаштується на користь Фонду Центру українських канадських студій, який був заснований з метою заповнення тривалого існування та розширення академічної програми Центру в Мані-

Достойний Іван Сопінка

тобському університеті і тим способом допомогти зберегти нашу українську спадщину.

За квитками слід телефонувати до Центру українських канадських студій — 474-8906.

Появилось нове число

„Рідної Школи“

Нью Йорк. — Чергове число журналу „Рідна Школа“, ч. 2 (96), появилось недавно з датою травня 1990 р. і воно є останнім у цьому шкільному році, бо наступне число, що буде першим в новому шкільному році, появиться лише восени. Цим разом обкладинку як завжди чепурного журналу прикрашає листівка мистця Богдана Певного, що зображає Тараса Шевченка, який, вказуючи пальцем, запитує: „Чи твої діти говорять моєю мовою?“

Журнал складається з дуже цікавих статей, декотрі з них належать авторам з України. На початку журналу поміщено заклик Президії Секретаріату СКВУ: „Рік 1990 — рік української єдності“, а також звернення в справі Декади української мови. Дали подано цікавий матеріал про Великого Кобзаря пера Володимира Лупійчука з України, статті „Запізніле повернення“ Ми-

коли Жулинського, „Що нового в каталогах на 1990 рік?“ Дмитра Нитченка, „Українська мова як засіб себевиразу“ Ф. Любінецької та багато інших. В журналі поміщено також багато цікавих вісток з України та чимало про рідношкільну діяльність української громади в діаспорі. В цьому ж числі є список ч. 7 „Словника-порадника“ Анатолія Вовка та надзвичайно цікаві листи з України.

Журнал „Рідна Школа“ виходить тричі на рік, головним редактором його є д-р Євген Федоренко. Річна передплата 8.00 ам. дол. Одне число коштує 3.50 (включаючи пересилку). Для бажаних членів це число журналу чи замовити передплату подаємо адресу Шкільної ради, редакції та адміністрації: Educational Council UCCA, P.O. Box 391, Cooper Station, N.Y. 10276-0391; tel.: (212) 477-1200.

М. ГОРБАЧОВ ЗНОВУ ВИБРАНИЙ ГЕНЕРАЛЬНИМ СЕКРЕТАРЕМ

Москва. — У вівторок, 10-го липня, Михайл Горбачов знову був обраний генеральним секретарем ЦК КПСС. За нього голосувало 3,411 делегатів 28-го з'їзду партії, а проти — 1,116. Проти М. Горбачова були висунуті сім кандидатів, однак шість з них зрештою не були висунуті, а єдиним альтернативним кандидатом був перший секретар Кисельовського міського комітету партії 58-річний Теймураз Авалиян, який торік очолював страйк вугільників Кузбасу.

За Т. Авалияном проголосувало 501 делегат, проти — 4,020. Своєю кандидатурою відкинув міністр закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе, секретар ЦК КПСС Александер Яковлев, міністр внутрішніх справ СССР Вадим Бакаїтін, другий секретар ЦК компартії Вірменії Олег Лобов, викладач військової академії полковник Ніколай Столяров і голова однієї з районних рад Куйбишева Олег Сисєв.

Виступаючи перед голосуванням, Авалиян заявив, що партія „повинна бути авангардною, сильною“, але в той же час змагатися з іншими суспільними силами за парламентарну владу. Говорячи про економіку, кандидат виступив „за збереження соціалістично-

го шляху розвитку“, допускаючи одночасно різні форми власності. Він висловився за передання невеликих підприємств їх колективам, а щодо великих фабрик, то вони, на його думку, повинні „перетворюватися в акціонерні товариства, де контрольним пакетом володіє держава“.

Олег Лобов, відкликаючи свою кандидатуру, закликав делегатів віддати голоси М. Горбачову, заявивши, що такий „вибір буде в інтересах перебудови і демократизації“.

Ніколай Столяров, який працює старшим викладачем військово-повітряної академії, мотивував відкидання своєї кандидатури тим, що „на нинішньому етапі розвитку суспільства влада в партії і країні повинна бути сконцентрована в одних руках“.

У Польщі почав виходити

новий журнал

Варшава, Польща. — Минулого року тут опубліковано журнал — „Варшавські Українознавчі Записки“ (ВУЗ), який починаючи з цього номера будуть виходити як періодичне видання і матимуть характер наукового, українознавчого щорічника. Вихід у світ ВУЗ — це наслідок змін, що заходять тепер у суспільно-політичному житті Польщі та Радянського Союзу, які є добрим знаменням часу, вселяючи надію на можливість різноманітнішого громадського життя українців у Польщі“.

Редакційна колегія цього 256-сторінкового журналу — це: Степан Козак — головний редактор, о. Йосафат Романчик ЧСВВ — відповідальний редактор та члени редакції: Степан Заброварний, Михайло Лєсві, Володимир Мокрий та о. Теодозій Тарас Янків, ЧСВВ, Зіновія Нівулі — редакторка і коректор, Богдан Боберський — обкладинка і художнє оформлення, Анатолій Кобеляк — технічна редакція, Ірина Боберська — фотонабір і коректор та Галина Левицька — фотонабір.

Ось кілька рядків у слові від редакції: „Відаємо в руки Шановних Читачів пер-

ший випуск „Варшавських Українознавчих Записок“ (ВУЗ), який починаючи з цього номера будуть виходити як періодичне видання і матимуть характер наукового, українознавчого щорічника. Вихід у світ ВУЗ — це наслідок змін, що заходять тепер у суспільно-політичному житті Польщі та Радянського Союзу, які є добрим знаменням часу, вселяючи надію на можливість різноманітнішого громадського життя українців у Польщі“.

ДУМКИ ПРО ДОПОМОГУ ДЛЯ СССР ПОДІЛЕНІ — В ГЮСТОНІ І МОСКВІ

Москва. — Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ в Советському Союзі Билл Келлер, інформуючи у числі з 11-го липня про справу економічної допомоги Заходу для СССР, обговорюючи, до речі, і в Брюсселі, і в Гюстоні на нарадах „великої сімки“, тобто сімох індустриальних держав, каже, що думки про цю справу поділені не тільки в Гюстоні, але також і в Москві.

В Советському Союзі, — каже Келлер, — існують сили, все одно між лібералами і консервативними, які не можуть дійти до згоди чи за хід має кинути потопачому Михайлові Горбачову „рятувальний пояс“, тобто дати йому масивну економічну допомогу і тим самим врятувати не тільки престиж, але закріпити його владу на довгі роки.

Навіть міністр закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе під час розмови з кореспондентами 10-го липня заявив, що економічна допомога, або краще сказати, економічна співпраця між СССР і Заходом, чи внаслідок економічної кризи, без сумніву допоможе перебудові, демократизації, гуманізації советського суспільства і скріпленню теперішньої системи та влади.

Далеко не всі бажать собі скріплення системи і влади М. Горбачова тепер, коли ще не всі справи вирішені, не всі проблеми розв'язані, не всі обійняти закріплені законодавством і конституцією. Так принаймні думують ліберальні сили в СССР, демократичні сили в республіках, які, як відомо, допомагають більшій частині, а багато з них — гремлять до цілковитої самостійності й незалежності від Москви, тобто виходу із Союзу. Крім того, консервативні сили, наприклад, такі як Анатолій Собчак, юрист і голова Ленінського міського комітету Компарті кажуть, що при тепе-

рішній економічній системі в СССР вся західна допомога советському уряду буде розкрадена, велику частину „з'їсть“ бюрократія, а народові попадуть тільки охляпи, тобто крушки з панських столів. Натомість вони закликають Захід інвестувати капітал у невеликі підприємства, які продукують товари першої потреби і харчі. На думку Собчака не треба давати великих грошей в руки бюрократам, а розбудовувати ті підприємства, які даватимуть користь для тих, що вкладають капітал і для тих, що користатимуться продуктами. Є серед советських консервативів й такі особи, які твердять, що західна масивна економічна допомога криє в собі небезпеку залежності і в майбутньому вона перетворить СССР на економічну колонію Заходу. Наприклад, Егор Лігачов заявив кореспондентам, що він виступає проти кожної допомоги, яка має за ціль міняти теперішню советську економічну систему і структуру, або якщо Захід ставитиме які-небудь передумови, наприклад, перехід на вільний ринок і приватне господарювання в сільському господарстві.

Також в Гюстоні З'єднані Штати Америки, Канада, Великобританія, Франція, Японія, Західна Німеччина й Італія погодилися, що кожна з названих країн ітиме власним шляхом, тобто даватиме, чи не даватиме допомогу для СССР. Немає навіть сумніву, — кажуть політичні й економічні спостерігачі, — що Захід ніколи не рішиться на масивну економічну допомогу для СССР без передумов, бо в такому випадку допомога розминеться з ціллю, а ціль її є допомоги демократизувати Схід і допомогти народам Східної Європи і СССР здобути більше свободи.

Чехо-Словацька прийняла першу туру албанців

Прага, Чехо-Словацька. — У вівторок, 10-го липня, сюди прибуло 51 емігрантів з Албанії, які в Тірані, столиці Албанії, попросили в чехо-словацькій амбасаді пристановища і політичного азилу. Вацлав Гавел, президент Чехо-Словацької, який ще недавно сам був в'язнем і людяною, яку переслідував комуністичний режим, наказав вислати до Тірані пасажирський літак советського виробу „Туполєв-154“, яким він користується в потребі, щоб забрати албанських емігрантів.

Очевидно, 51 охочих виїхати на Захід з усіх 6,000, які вже тижнями облягають амбасаді західних країн в Тірані, це крапля в морі, але рівночасно це добрий приклад гуманності: чехо-словацького уряду, приклад за яким повинні піти також інші демократичні країни Заходу і тим самим допомогти не тільки у розселенні емігрантів з Албанії, які хочуть жити вільно, але й спричинитися до зміни тамтешнього режиму і підтримати активно ті сили, які змагаються до перебудови і демократизації в Албанії.

Заступник міністра закордонних справ Чехо-Словацької Войтех Вагнер заявив, що його країна не розпоряджається великими фінансовими ресурсами для влаштування більшій кількості емігрантів з Албанії, але спільними зусиллями „ми зуміли приготувати для них тим-

часове помешкання, одяг, білизну і певну кількість грошей з державних і приватних фондів“.

Прибулі до Праги це переважно молоді люди від 20 до 40 років, чимало з них здекларовані антикомуністи, які, висівши з літаків, цілували чехо-словацьку землю. Один з емігрантів демонстрував свою прихильність до Чехо-Словацької тим, що під час недовгого лету власноручно намалював портрет президента Гавела.

В більшості албанців не дуже охоче розмовляли з кореспондентами і скоро від'їхали автобусами до призначених їм приміщень. Чимало з них будуть старатися виїхати до ЗСА, Канади, Австралії та інших країн, але представник американської амбасаді в Празі заявив журналістам, що амбасадор ЗСА не отримує ще жодних заявлень у справі албанських втікачів від Державного департаменту.

На зарядження генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Гавіє Переза де Куєра до Тірані виїхали представники ООН які перебрали на себе зобов'язання вести переговори з урядом албанського президента Раміза Алія в імені членських держав ООН. Західні країни нарікають, що албанський режим заборонив їм доставляти для втікачів харчі, ліки, одяг і інші потрібні для існування речі.

НАФТОВА КОРПОРАЦІЯ Мобіл згодилася виплатити десятки мільйонів доларів на очищення найбільшого підземного видвиу нафти в країні в ділянці Брукліну Грінпойнт, Н. Й. Вилив нафти з підземних контейнерів та трубопроводів тривав кілька десятиліть, починаючи від 1940-х років. За приблизними підрахунками, понад 17 мільйонів галлонів нафти знаходиться під поверхнею вулиці Грінпойнту. Це на шість мільйонів галлонів нафти більше, ніж при найбільшій аварії танкеру фірми Екзон поблизу побережжя Аляски.

СОЮЗІВКА ВІДКРИЛА ВАКАЦІЙНИЙ СЕЗОН

Союзівка. — Дітячими таборами, тенісовим турніром, мистецькою програмою і забавою відкрила ця оселя УНСОЮзу в Кетскілівських горах свій 37-й літній вакаційний сезон в суботу і неділю, 7-го і 8-го липня, в чудову соняшну погоду та під вибухи спізнених феєрверків, що ще залишилися у деяких молодих людей після справжньої канонади 3-4-го липня з нагоди свята Дня Незалежності ЗСА.

Не зважаючи на те, що це свято випало цього року на середину і не дозволило на триденний вікенд шукачам розваги й відпочинку, вже в п'ятницю, 6-го липня, на Союзівку почали з'їжджати гості, зокрема молоді, учасники першого мистецького турніру сезону, студенти, відбаванкарі. Від суботи ранку тенісисти зайняли всі сім кортів оселі в змагу за примати УСЦАК-Схід і члени, уфундовані УСК-ом Нью Йорк, а відбаванкарі в товариських іграх трійками, чвірками і шістками з не меншим завзяттям, хоч і не за трофеї, змагались на відбаванковому корті в центрі оселі.

А на терасі і біля басейну, на лавках в тіні розлогих дерев гурторили на різні теми старші віком громадяни приглядуючись при тому іграм молоденьких пластуни-підшепців, які окупували ці своїми мамами Союзівку після від'їзду учасників тенісового табору.

Ансамбль „Волошки“.

В суботу увечері, в охолодженій залі „Веселки“, танцювальний ансамбль „Волошки“ з Філадельфії, під мистецьким керівництвом Андрія Пала, весело заповнив першу мистецьку програму сезону, виконавши понад десяток народних танків з різних регіонів України, закінчуючи програму бравурним „Гопаком“. Ансамбль „Волошки“ існує від 1972 року, його довголітнім керівником була Зоя Граур-Корсунь. Група на-

рахує 30 танцюристів і танцюристок, а на Союзівку виступало 20 з них. Крім того цей ансамбль має свою школу, в якій підготовляють нові кадри танцюристів.

Програмою вечора проводила молода віолістка з Львова, Галина Колєсса, вунча відомого композитора і диригента Миколи Колєсси. Вона вестиме програму на Союзівку під час цілого сезону, а крім того дасть свій власний кон-

церт. Ансамбль „Волошки“ представляла англійською мовою Наталка Олінько. Під час вечора Г. Колєсса представила членів Головного Уряду УНСОЮзу: головною секретаря Володимира Сохана з дружиною Нілею, яка є адміністратором табору „пашенія“, головною радного Володимира Кваса, головного радного і директора Бюро УНС у Вашингтоні Євгена Іванішвіа.

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс).
Subscriptions: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.
UNA members: 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Аполітичні проблеми у політичних виборах

Так як тепер виглядає ситуація у Конгресі, у пресі й на телевізійних екранах — у цюгорічних листопадових виборах перевагу матимуть аполітичні проблеми. Так трохи ділялося у президенських виборах два роки тому — і ті вибори не були гарні, бо переплутувано там сутні проблеми з персоналіями. Злободенні, актуальні справи більше хвилюють людей, як ніби далекі проблеми війни і миру, міжнародних відносин, упадок диктатур і перемога демократії. Деякі з отих аполітичних справ з-перед двох років готові тепер знову затрутувати передвиборчу атмосферу.

Найбільшими болячками американського сучасного дня є наркотики і смертельна недуга АІДС. Хоча Джордж Буш створив окрему установу для боротьби проти наркотиків, що його очолив колишній секретар освіти Вілліам Беннет і хоча кампанія проти імпорту наркотиків охопила частинно й військо (військові радники у Колумбії, скріплення охорони на кордоні від Мехіко) — проте можна не раз почути закиди, що Уряд Буша „зробив у боротьбі проти наркотиків замало і запізно“.

Подібне з поширеною недугою АІДС, яка вперше стала голосною на всю Америку і поза нею, коли виявилось, що видатний фільмовий артист Рак Гадсон признався, що він гомосексуаліст захворів на цю недугу і їздив до Парижу на невдачне лікування. Його смерть повинна була стати пересторогою, але сучасна революція у світі поняти про мораль знехтувала цю пересторогу. У минулому тижні відбувся у Сан Франсіско міжнародний конгрес лікарів-спеціалістів цієї страшної недуги. Виявлено вже й причини, прояви, можливості зараження і зроблено деякі успішні експерименти на звірятах, але немає ще ліку.

Поруч із цими двома справами є ще третя болячка з ділянки моралі, медицини і соціального ладу: аборт. Перед Першою світовою війною, отож, ще живуть свідки того часу просто непристойно було говорити голосно про цю історію. Тепер у школах учать молоді і на телевізорах повно вісток про цю проблему. Існує два табори жінок і всіх громадян: цих, які є за „право вибору“ жінок, чи цих, що хочуть позбутися плodu, і цих які вважають, що це вбивство живої, але ще ненародженої істоти. Недавно кардинал Ньюйоркської римо-католицької єпархії і парох собору св. Патріка О'Коннор заявив із проповідниць, що ті католики, які погоджуються на право переведення абортів — наражаються на церковну екскомунікацію. Проти заяви кардинала рішуче виступив ньюйоркський губернатор Маріо Коомо, італієць-католик, який можливо стане кандидатом Демократичної партії у президентських виборах у 1992 році.

Більш ідеальний характер має суперечка в американському суспільстві довкола американського зоряного прапора. Верховний Суд двічі висловився більшістю членів за те, що спалення прапора не є протиконституційним актом, бо це своєрідний вислів вільної думки. Всього табір традиціоналізму й консерватизму обурився, зокрема обурився члени Американського Легіону, комбатанти воєн. Джордж Буш обороняв потребу законної охорони прапора вже два роки тому і тепер сприяв схваленню окремого Додатку до Конституції у цій справі. Після року палких дебат над цією справою — у Конгресі й поза ним — 21-го червня ц.р. за внеском на схвалення окремого конституційного Додатку голосували 254 конгресмени проти — 177, себто на 34 голоси замало, бо треба двох третин... Справа напевне не пропала і далі буде актуальною темою суперечок.

Так само до ділянки проблем духу належить суперечка за молитву у публічних школах. Після прогнання молитви, навіть у найскромнішій формі добровільної мовчазної медитації, Верховним Судом, як „протиконституційної“, Верховний Суд дещо поступився, ствердивши законне право існування у школах усіх типів релігійних клубів. Вороги релігії обурені на Верховний Суд і на колишнього президента Рональда Регана, який увів до Верховного Суду деяких суддів більш консервативного світогляду.

Добре, коли у загальних виборах в Америці кожних два роки виривають усі актуальні проблеми, всі болячки. Але недобре, коли за ними не видно такої проблеми, як боротьба демократії проти кожної диктатури, як проблема загину комунізму і величезна проблема все ще поневолених Московію народів. Це змушує характер виборів, надає їм регіональне забарвлення, програвши нагоду популярності добрих справ. Побачимо осінню цього року, чи дійсно тоді у політичних виборах, коли вибиратимуть усіх конгресменів і частину сенаторів пануватимуть аполітичні — хоч і важливі — проблеми.

Що воно таке Україна? Не подумайте, що я збираюся писати гумореску, ні, я цілком поважно. І не до чужомовного читача звертаюся, а таки до нас, українців. Бо ми любимо перші, хто не знає, що воно таке Україна. Як часто ми тільки походження уважаємо за основу українства! Тож ми і звикли вже від покоління, бути тільки етнічниками, „послушниками“, читати „знаки часу“; ми, правда, завжди бунтуємося проти несправедливості; не реагуємо, а... бунтуємося. А бунтуються ж раби, зауважили! Цього і від нас завжди хочуть довести, а особливо тепер. Бо з рабами діло просте, і добре вивчене. Можна всяко: дубинками, газами, танками, голодом, масовими розстрілами...

Був час, коли ми, коротко, були майже господарями на своїй землі, і пробували так діяти. Шевченко це зрив, і образно показав у козацькій, гетьманській славі. Пригадуєте? Встануть гетьмани, блисне булава... Ми тепер знаємо, що вона, козацька, гетьманська слава не була аж такою блискучою, досконалою. Людяцько творива ніколи й не бувало досконалими. Шевченко це також знав. Але він відчував, що було там щось суцільного, основного: був той скарб свободи, що визначає саму цінність дійсності. Була свідомість про

„Наші ієрархи живуть дуже безпечно. Їх все влаштував, вони взагалі звикли вважати себе непогіршеними при вирішенні будь-яких питань“, — пояснив о. Сергій. — Деякі священнослужителі вже подумують про перехід до закордонної РПЦ. Та є і серед церковних керівників і такі, які дбають про відродження РПЦ і об'єднання її з закордонною РПЦ та „катакомбною“. Істинно Православною РП, яка відколюється у 20-ті роки, фанатично не визнавала й не визнає советської влади, тому була жорстоко розгромлена органами державної безпеки, а залишки її ще донедавна перебували у підпіллі.

Священник Сергій Попов розповідає, що Собор 1917-1918 року обрав патріарха Тихона, який активно протистояв антигуманним діям нової влади, викривав її жорстокість і вчинені нею криваві злочини. Патріарха Тихона засудили, як і багатьох інших служителів Церкви, під час репресій у 20-их роках. Політична декларація митрополита Сергія Старгородського в 1927 році викреслила з церковного життя рішення Помісного Собору 1917-1918 р.р. 3-тій пір РПЦ повністю підкорилася себе владі, відмовилася від благодійності, просвіти, милосердя.

Варто зазначити, що патріарх Тихон був не єдиним розкольниким у РПЦ. У другій половині XVII століття в РПЦ також стався розкол, коли частина духовенства відмовилася визнавати церковні нововведення наближеного до царя патріарха Никона. У роках 1653-1656 Никон провів ряд реформ (виправлення Богослужбених книг, уніфікація обрядів, введення проповіді тощо) з метою укріплення Церкви і поставити її вище світської, державної влади. Ці нововведення привели Никона до конфлікту з царем, а РПЦ до розколу. Частина духовенства і вірних, які фанатично відстоювали „стару віру“, почали називати себе старообрядцями або старообрядцями. Никон і цар Олексій жорстоко розправилися зі старообрядцями, а залишки їх розбрелися по різних закутках імперії, заснувавши численні скити або колонії старообрядців у Сибіру, Якутії, на Алтаї (так звані кержаки), в Білорусії на Україні.

Цікавий лист недавно дістався до редакції з Києва від старообрядця Ніни Асонової, яка розповідає про недавнє гоніння на „старообрядську Руську Церкву“ і пише, що за Горбачова стало краще, бо молилися можна і дітей хрестити. Але раніше, пише Асонова, куди вони тільки не ступалися, однак ні молилися, ні громад зареєструвати не могли. От і прийшло їй на думку написати лист Ленінові. „І це допо-

могло. Негайно приїхали з райвиконкомом й запитали: „Як ви могли написати смертному?“ Тоді я відповіла: „Для вас він помер, а для нас — вічно живий“. Тут вони й замірили...“ Після такої відповіди партійні керівники вирішили зареєструвати громаду старообрядців у Києві. Тепер вони моляться в церкві на вулиці Почаївській 26. Так з 1982 року в столиці України почала офіційно діяти РПЦ старого обряду.

Офіційна РПЦ сьогодні продовжує діяти в традиціях єдиноладдя і повної закритості церковного життя. „Створена ціла каста священників і архієреїв, які наближені до влади“, — повідомив о. Сергій кореспондентом. Отож і не дивно, що під час недавніх гонінь на священників, які намагалися заснувати недільні релігійні школи, й також під час розгромів баптистських бібліотек і друкарень ієрархи РПЦ не виступили на їх захист. „Гласність і перестройка їм не до душі, кожне нововведення вони сприймають як кризу збуні“.

У квітні цього року в м. Суздаль сталася незвичайна подія. Архимандрит Валентин Русанцев разом з двома священниками, дяконом і параклітиками виїхав з Московського Патріархату, приєднавшись до закордонної

Архипіскуп Сергій Кіндрязяв-Пастухів

УКРАЇНА

(Нарис у вогненний час)

достоїнстві людини, що перед Богом, про свободу кожної людини і перед Богом, у світі; про особисті права в комплексі спільності. А все це становить основу нашої рідної української християнської свідомості. Жидівський репортер Сай Фрумкін спричинився до цієї бесіди: він любив перший тижень пальцем в Україну, і сказав: Нам про рух в Україні не кажуть, бо воно не вилазить із програми звітодавства. А у світі дійсно існує певна „програмність“ про значення і цінність новин. Про самі рухи, знають ті, які належить знати, а звітдаство для нас має якісь свої, від іншої мірки, розрахунки. І про рух відродження в Україні, — практично мовчанка. А сам же рух — наочний на висхідній, і можливо дуже великого значення.

Шевченко так цього боявся, а воно тепер уже факт: П, окраденою, зневаженою збуджено; успілдіженою, до кінці, до самого атома „покривдженою... Та ж тепер і „у світі“ це підкреслено зауважують.

Але й ми навіть не усвідомлюємо собі, що Україна могла б сьогодні форму-

вати або, щонайменше, впливати на світову політику, якби її становище і значення було враховане. А цього протиприродно нема. Україна — порожнє місце. Практично ж нема такої. Є Росія-Русь, і розбавлена у всеруських штах Україна, ніякого значення не має, не може мати, тож і мати не буде.

А сама Україна бурлить. Прокидається від довгого летаргичного сну. Неважно, що рух цей виглядає тільки номінальним, як відрух, важливо, що вже почався процес відродження. Почалося усвідомлення, що ми не Русь, ніколи такими не були; ми відсвободили, ми від Христа, та його правди. (дивись мою бесіду „Русь“).

Україна, — ключова країна в Європі. Чому нам боїться абсурдних нашептів про неспроможність України? Про які недоліки хвилюються „добрі люди“, які готові втратити Україну в ложі води? І чому починають вони від своїх вмовлянь? Україна, мовляв, самостійно прогорить зразу ж, на початку свого існування. Звідки таке? Чому б то?

Для нас важливо зрозуміти, що ми тепер могли б

бути однією з десятка країн, від яких залежить формування стану життя планети. Оце вам вона, Україна! Але Україна, і тільки Україна, самостійна, суверенна держава!

Бо всяка інша Україна, це неправда, видумка, видиво.

Україна дана нам, і передана від предків, як дар, дорогий і цінний дар у всіх ділянках нашого життя. Від нас, і тільки від нас залежить реалізація цього великого, наочно сьогодні унікального дару. Тож залиш усі дотеперішні ідеологічні недотепності, та світоглядно неперозуміння, та літньо партійщина, та від зовні формовану несвідомість, та непотрібне мавпування інших, та тяготина до чужих „центрів“, станьмо на свої ноги.

На свої! Бо тільки звідси починається формотворення, будуюча, жива дія, що не все, а до діла. Ми ж живі, для життя, і живу дійсність формувати повинні!

Жива Україна від Духа Живого, від ласки Христової, від правди його! Тож духа живого нам плекати треба в першу чергу; чуттями усього, що проти Христа. Від усього, що проти правди його — відвертатися! Бо це ж дорога життя: до зросту, до свободи, до повноцінності!

Боже Великий, Єдиний, нашу Україну храни!

Наталія Осока

ПРО ВІДРОДЖЕННЯ УАПЦ І РОЗКОЛ РПЦ

II.

венства відмовилася визнавати церковні нововведення наближеного до царя патріарха Никона. У роках 1653-1656 Никон провів ряд реформ (виправлення Богослужбених книг, уніфікація обрядів, введення проповіді тощо) з метою укріплення Церкви і поставити її вище світської, державної влади. Ці нововведення привели Никона до конфлікту з царем, а РПЦ до розколу. Частина духовенства і вірних, які фанатично відстоювали „стару віру“, почали називати себе старообрядцями або старообрядцями. Никон і цар Олексій жорстоко розправилися зі старообрядцями, а залишки їх розбрелися по різних закутках імперії, заснувавши численні скити або колонії старообрядців у Сибіру, Якутії, на Алтаї (так звані кержаки), в Білорусії на Україні.

Цікавий лист недавно дістався до редакції з Києва від старообрядця Ніни Асонової, яка розповідає про недавнє гоніння на „старообрядську Руську Церкву“ і пише, що за Горбачова стало краще, бо молилися можна і дітей хрестити. Але раніше, пише Асонова, куди вони тільки не ступалися, однак ні молилися, ні громад зареєструвати не могли. От і прийшло їй на думку написати лист Ленінові. „І це допо-

могло. Негайно приїхали з райвиконкомом й запитали: „Як ви могли написати смертному?“ Тоді я відповіла: „Для вас він помер, а для нас — вічно живий“. Тут вони й замірили...“ Після такої відповіди партійні керівники вирішили зареєструвати громаду старообрядців у Києві. Тепер вони моляться в церкві на вулиці Почаївській 26. Так з 1982 року в столиці України почала офіційно діяти РПЦ старого обряду.

Офіційна РПЦ сьогодні продовжує діяти в традиціях єдиноладдя і повної закритості церковного життя. „Створена ціла каста священників і архієреїв, які наближені до влади“, — повідомив о. Сергій кореспондентом. Отож і не дивно, що під час недавніх гонінь на священників, які намагалися заснувати недільні релігійні школи, й також під час розгромів баптистських бібліотек і друкарень ієрархи РПЦ не виступили на їх захист. „Гласність і перестройка їм не до душі, кожне нововведення вони сприймають як кризу збуні“.

У квітні цього року в м. Суздаль сталася незвичайна подія. Архимандрит Валентин Русанцев разом з двома священниками, дяконом і параклітиками виїхав з Московського Патріархату, приєднавшись до закордонної

Львові, існує ужгородський „Гайд-парк“, де щочетверга під вечір збираються молоді люди і відбуваються вільні політичні дискусії. Тут з'являються й українські прапори, але поза тим їх не видно. Виняток творила хустська маніфестація 24-25-го березня. Тоді хустські вулиці замайорили національними кольорами, захопили тисячі людей, що стали в колонії й рушили в дев'ятикілометровий похід аж ген на Красне Поле біля Рокосова, де відбувся нерівний бій Карпатських січовиків 51 рік тому. Там написано могилу з хрестом, котра кожному пройжджому залюдорованим шляхом чи шосе нагадує в ім'я чого пролив кров цвіт цієї землі. „Товариство русинів“ не має такої традиції!

Вистачить поговорити з селянами, молодими техніками, інтелігенцією, що брали участь у хустській маніфестації; вони одностайно висловлюються, що Закарпаттю треба приналежати до темпа і тону процесів у Києві і Львові; вони беруть участь у загальноукраїнських починах. Буде відновлена „Просвіта“, є тут місце на Пласт, кооперативний рух тощо. Обидві партії, побіч обласної організації Руху — Республіканська й Демократична, мають тут своїх прихильників. Нові національні дії розуміють вагу співпраці і співжиття з національними меншостями. Мадярське товариство співпрацює з РУХом, в ньому не чути ще шовіністичних ревізіоністичних гасел. Дехто говорить про адміністративно-культурну автономію території з переважно мадярським населенням. Але треба думати, що це не доведе до сепаратизму, що мадярська меншість на Закарпатті не втратить із свого етнічно-національного характеру, хоч були в минулому деякі прояви дискримінації, але це можна легко усунути.

Релігійна ситуація болячка

Комплекс взаємин між греко-католиками й православними дещо подібний як у Галичині, але й значно відмінний. Греко-католицизм був сильно вкорінений, але й православ'я не без традицій: воно діяло вже в регіоні від 1920 років (приблизно 120,000 греко-католиків перейшло на православ'я за Чехо-Словацьчини). Греко-Католицька Церква в особі невеликої частини народовецького духовенства тяготіла до українства, але консервативна більшість була промадлярською і це, між іншим, сприяло православ'ю. Православна Церква, натомість, сприяла

Роман С. Голіят

Пасквіль Буцька

Олександр М. Буцько, консул і пресовий аташе Української ССР місії при ООН, — автор англomовної 60-сторінкової публікації „This can't be forgiven...“ „Це не можна простити“...; видало його Т-во Україна в Києві 1988 року.

Ця пасквільна книжечка, сповнена наклепами на український визвольний рух. Автор каже, що Організація Українських Націоналістів, яка нині провадить кампанію за „визволення“ України, була створена у Відні 1929 року і фінансована німецькими імперіалістами. Після приходу до влади нацистів, головна квартира ОУН, перенеслася до Німеччини. Він переконалий, що український націоналізм ніколи не був націоналізмом і тому український народ, ніколи не вважає себе „українськими націоналістами“.

Від згадує, що в проголошенні акту відновлення українського правління у Львові, 30-го червня 1941 року, говорилося, що відновлена українська держава, буде тісно співпрацювати з націонал-соціалістичною Німеччиною, яка буде новий порядок в Європі й світі, під проводом фюрера Адольфа Гітлера.

Щоб пригадати читачам події з Першої світової війни, він поклякається на пасквільну книжку Савла С. Фрідмана „Погромщик — вбивство Симона Петлюри“, Нью Йорк, 1976. Він не погоджується зі статтею Вілліама Сифаса в „Нью Йорк Таймс“, який писав, що „населення України вітало нацистів“ — (вітало німецьку армію, яка звільнила їх від більшовицького терору РСГ). Там також знаходимо рядки до Митрополита Шептицького, Ієрарха Української Уніятської Церкви, який під час Першої світової війни видав пастирський лист до українського народу, закликаючи до оборони їхньої „Батьківщини“ — Австро-Угорської Монархії. Буцько каже, що, як ми замінили „Австро-Угорську Монархію“ на „Німеччину“, а в 1914 рік на 1941, то прийдемо до переконання, що саме старався вполювати в український народ Митрополит Шептицький, після нападу нацистів на Советський Союз.

Він переповідає стару брехню, що в перших днях липня 1941 року, батальйон „Нахтігаль“, у рядях якого були самі українці, вбили у Львові 7,000 жидів — професорів, лікарів, адвокатів. Рік пізніше, українські допоміжні частини, доконали масові екекуції жидів, по селах і містах, де подібні вбивства доконали у 1919 році. (Тоді ще не було українських націоналістів! РГ).

Автор зводить під один знаменник націоналістичні організації: ОУН, Український Народний Союз, Українську Національну Раду,

а відтак: „нацистські формации“; Нахтігаль, Роланд, Українську Національну Армію-Дивізію Галичини, „СБ“, Українську Повстанську Армію, Буковинський Курінь, Українських есеїв, сторожів, які стационували в таборах Треблінка й Освенцімі і допоміжну поліцію. Він каже, що пропагандивна нацистська машина, видала 150 газет — щоденників, тижневиків і місячників, а їхній редакційний склад знаходився у руках українських націоналістів. Під час німецької окупації України депортовано на примусові роботи в Німеччину 2.2 мільйона осіб. У Другій світовій війні, СССР втратив 20 мільйонів людей, з того числа України — 5.5 мільйона. Велика частина мешканців України, згинула від своїх, які помагали нацистам, — твердить Буцько. Німеччина втратила 13 мільйонів.

Там читаємо далі, — про визначних осіб ОУН, писан на яких Буцько часто цитує — „Україна для українців“, а також перелічує ряд прізвищ осіб, що їх він оскаржує за „злочини проти людства“.

Він перелічує акції ОУН, під час польської окупації Західної України, напади на поштової каси, банки і приватні підприємства, вважаючи ці дії, як звичайні грабунки. Він згадує про вбивство Андрія Майлової, секретаря советського консуляту у Львові в 1933 році, і вбивство міністра внутрішніх справ Польщі — Перацького в 1934 році. Найбільш лайливі рядки Буцько скопонував проти Ярослава Стецька, якого він називає „воєнним злочинцем“, а на Заході його вважають „чеплюком свободи“, а інші „антикомуністичним хрестоносцем“. Його публікація ілюстрована знімками: німці розстрілюють людей, вивозять осіб на примусову працю до Райху, Гітлер у Дивізії Галичини в 1944 році, знімки осіб, яких Буцько обвинувачує у злочинах.

Під час горбачовської гласності, ми повинні довідатися більше прав, а не лайки, від українського консула і пресового аташе до ООН. Ані словеском автор не згадує у своїй публікації, про пакт Гітлера зі Сталіном з 1939 року, які започаткували цю нищівну Другу світову війну. Не згадує автор і про злочини ЦК, НКВД, КГБ, МВД і масові морди по численних катівнях Дзержинського, Єжова, Берія й інших, голодовку облогу України 1932-33 років, від якої згинуло понад 7 міль. хліборобського населення, про масові масакири населення України у Вінниці, та в'язні у тюрмах Львова, Стрия і Івано-Франківська перед відступом Червоної армії в 1941 році, та вікні — Чорнобиль. Українського голокосту простити не можна!

русофільському напрямові на Закарпатті.

Обидві Церкви пережили з тим багажем до нинішнього дня. Греко-католики перенесли чималі втрати і залишилися тепер з близько 60-ти священниками, що вижили або деякі були висвячені таємно пізніше. Греко-Католицька Церква має тут трьох єпископів, але дуже мало священників, щоб обслужити єпархію і потенційних греко-католиків, що могли б повернутися з православ'я. Досі з священників перейшло лише кілька, а оформилося яких 50 паракліт. Маючи лиш кількадесят церков і не будучи формально зареєстрованими як Церква, греко-католики тільки толерують. Вони далі діють як напівлегальна спільнота.

Звідачено катедрального собору в Ужгороді, хоч там православних вірних небагато, влада відтягає. Греко-католики в Ужгороді правлять на імпровізованому підвищенні з піддашшом на дворі Цегольнянської церкви. Так можна буде правити до жовтня, а що буде взимку? Перенесення бюр із церкви і відновлення її потриває з рік, і на це ще не дано дозволу. Греко-католики почали з відновою „кальварією“ на цвинтарі і там вони збиралися і служили в малій каплиці.

Але ця гарна святиня (кальварія) у жалювому стані: майстри й іконописці злязали добровільно без оплати за реставрацію цієї релігійно культурної пам'ятки і вона набрала людського вигляду. Однак своєї святині-церкви в Ужгороді греко-католики ще не мають. Їм кажуть обласні власті: збудуйте православним катедрі, то ми вам відпустимо колишню вашу... Збудувати, але за що? До того, є в Ужгороді православний російський храм („цибулястий“), збудований чехами для російських емігрантів і місцевих православних. Дехто з місцевих православних каже: „Туди не підемо, там осквернене місце (створено „музей атеїзму“), до того, це був храм білих росіян, а ми українці...“

Боротьба йде й по селах, але не така завзята, як у Галичині. Якщо в селі є дві церкви, то ще можна справу розв'язати полюбовно і, як було колись, можуть обидві церкви співіснувати. Але греко-католики не мають священників; подекуди вірні самі сходяться до церкви на молитовні збори.

Закінчення буде.

ЗВЕРНЕННЯ

ЕПІСКОПАТУ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ В СПРАВІ УКРАЇНСЬКОЇ БОГОСЛОВСЬКОЇ НАУКИ

Дорогі Браття і Сестри!

Уже кілька разів на запит „Чим з діаспори можна допомогти нашій Церкві в Україні“, ми давали відповідь: наукою. Ми маємо добрих ревних душпастирів-ісповідників, але бракує нам науковців-богословів, які могли б бути професорами в майбутніх наших семінарах, а згодом у відновленій Львівській Богословській Академії. Бракує нам духовної літератури: не тільки біблій і молитовників, але підручників для катехизації й для вищих богословських студій.

Щоб у сьогоднішньому світі наша воскресла церква могла стати гідно між церквами світу, треба богословської науки на найвищому рівні. Щоб Христова благодать промовляла до всіх суспільних верств України, нам потрібно добре підготовлених проповідників. Вища богословська наука — це для нашої Церкви й тепер і на далішню мету дуже високий пріоритет.

Тому закликаємо Вас по всій діаспорі підтримати Інститут імені Митрополита Андрея Шептицького при Оттавському Свято-Павлівському університеті в Канаді. Цей Інститут має на меті допомогти вишколити для України й для діаспори нові кадри українських науковців-богословів, які одержать акредитовані наукові дипломи й зможуть викладати в наших семінарах і відбудовуватимуть тисячолітню спадщину української християнської науки в душі екуменізму за прикладом Слуги Божого Митрополита Андрея і Патріярха Йосифа Ісповідника.

Інститут ім. Митр. Андрея координуватиме всю свою працю в Україні та для України з ректором Центральної Духовної Семінарії у Львові та діятиме під покровом Блаженнішого Отця Мирослава Івана та Синоду Владик. Інститут буде висилати в Україну викладачів з різних ділянок богослов'я і практичних церковних наук. Ця праця вже розпочалася успішними викладачами у Львові в березні 1990 року. Крім цього, цей інститут видаватиме так конче потрібні нам науково-богословські твори. Як наші Владики в Канаді вже висловлювали в своєму зверненні з вересня 1989 р.б., цей Інститут прислуговується і вам у діаспорі. Це справа нашого спільного добра.

Якщо хочете допомогти нашій Церкві в Україні, підтримуйте далі такі науково-видавничі проекти, а особливо Інститут Східнохристиянських Наук ім. Митр. Андрея Шептицького.

Дано в Преображенській Церкві у Львові, в суботу, 17-го березня, 1990 р. на нарадах українських греко-католицьких Владик України.

В імені всіх Владик підписав

† Володимир Стернюк — Архієпископ Містоблюститель Галицької Митрополії

МОСТИ ЄДНАННЯ

І знову, в четвер, 28-го червня, як два тижні тому, Роман Данилюк від імені дирекції Українського Народного Дому в Нью Йорку вітає у цій залі гостей з України — на цей раз солістів Київського театру опери, які прибули до З'єднаних Штатів на запрошення Виконавчої Ради Ліги американських українців (ЛАНУ).

Після теплих слів привітання, звернених до мистців, Р. Данилюк надає слово гостеві — Народному артистові України Олександрові Трофимчуку. Він передає щирий привіт „з Києва, Миколаєва, Рівненщини і Полтави“ — з міст, звідки походять артисти, і представляє їх: Народну артистку України Людмилу Маковецьку, піаністку Ольгу Нечипоренко, баяніста Олександра Борисонка та „художнього“ керівника, заступника голови Товариства „Україна“ Володимира Якимця.

А музичним привітом „від Чорного моря, за сині Карпати“ була пісня на слова М. Костецького „Люблю я тебе, Україно“, яку виконали Л. Маковецька і О. Трофимчук. У цьому виконанні прозвучала і журлина пісня „На Чорнобилі журавлі летіли“ (слова Д. Павличка, музика О. Білаша), яка ще раз нагадала про одну з найбільших трагедій віку, що спіткала український народ. „Це зло вісне слово Чорнобиля ще довго буде переслідувати наші нащадки“, — сказав артист-солоіст О. Трофимчук, який вів концерт.

Треба віддати належне артистам і за цікаво підібраний репертуар, і за вдале чергування виконуваних творів: українські народні і сучасні пісні чергувалися заріями з відомих опер, сольно і дуєти — з музичним виконанням класичних творів. Наприклад, піаністка Ольга Нечипоренко з особливим ніжністю передала першу частину популярної „Місячної сонати“ Л. Бетовена — твір, який відзначається багатством настрів і темпів. В її виконанні прозвучали і „Елегія“ Миколи Лисенка.

Народні артисти України Людмила Маковецька та Олександр Трофимчук виконують пісню „Люблю я тебе, Україно“.

(Світлав Ярослав Кулинич)

Не було байдужих у залі, коли звучали українські народні пісні „Серед села дичка“ та „Глибока кернція“, у які Людмила Маковецька вклала стільки щирості, ніжності, теплоти.

Якщо у першій частині концерту переважали класичні твори, а деякі виконувалися навіть мовою оригіналу — італійською („Карміонен“ Т. Джордані та „Пісенька“ П. Стреллі), то в другій частині звучали твори „легкого“ жанру — виключно українські, переважно відомих авторів: „За байраком байрак“ Т. Шевченка, „Київський вальс“ П. Майбороди на слова А. Малицького, „Як надійшла любов“ (слова Д. Павличка, музика О. Білаша). Саме ця популярна на Україні пісня дала назву касетці, яку випустили Людмила Маковецька і Олександр Трофимчук і яку можна купити в українських крамницях Америки й Канади.

Привезли киянські мистці і нові пісні, які народилися в Україні порівняно недавно. Одну з них — „Запорізькі козаки“ на слова Г. Татаренка — виконав тенор О. Трофимчук у супроводі баяніста О. Борисонка. Пісня ця (з репертуару Назарія Яремчука) стала нині на Україні

ніби символом відродження і дуже часто, коли її співають, залявстає.

А пісня „Гей ви, стрільці січові“, яка прозвучала у тому ж виконанні, належить радше до незаслужено забутих творів. І добре, що наші мистці розшукують ці пісні, скарби і повертають народowi, який створив їх.

На закінчення концерту тріо Л. Маковецька, О. Трофимчук та О. Борисонка заспівали пісню „Многая літа“ молодого львівського композитора Ігоря Білозорова.

Р. Данилюк щиро подякував артистам за чудовий концерт, а Л. Маковецькій та Нечипоренко були вручені букети квітів.

Довготривалими оплесками глядачі ще довго не відпускали зі сцени гостей з берегів Дніпра. Кожний відчував, як невидимі мости єднання все міцніше пролягають між Батьківщиною і американською Україною. І здає, що вітки одного кореня пісня, українська пісня.

Гості і зала дружно заспівали національний гімн „Ще не вмерла України“. А потім усі були запрошені на вечерю до ресторану. І ще довго звучало рідне слово, зміцнюючи дружбу, розпочату піснями.

Роман Юревич

Прозвучали останні акорди, а в залі ще довго не стихали оплески, якими вдячні глядачі нагороджували артистів за вдалий концерт.

— це ідейні борці за волю свого народу. В своїх творах він змальовує завжди перемогу добра над злом. Щоб людина „тала суспільною, справжньою людиною, а не звірною на взір московських зольшевиків і німецьких гітлерівців та афро-азійських наслідків московсько-большевицьких матеріалістичних теорій класової боротьби.“

Бій отій усій матеріалістичній облуді дає своє поетичною, драматичною і белетристичною творчістю Роман В. Кухар.

На творах Р. В. Кухара буде рости й виховуватися правдива людина, людина-герой, „дейний борць за волю свого народу, за повернення сьогоденного запаленого морально світу до світу людяності, високої духовної культури, до світу краси з ідилією Шевченкового „Садка вишневого колу хати“ й симфонією хрущів над ним.“

Всі твори Р. В. Кухара від поезії „Палкі серця“ до великого белетристичного полотна в двох томах „Нація на світанку“ та „Андрія Первозванного“ є національними перлами, які ставлять його в ряди видатних письменників, співтворців відродження української нації.

Про відродження...

(Закінчення зі стор. 2)

ру у Володимирі вони простояли вісім годин, перш ніж до них вийшов Архієпископ Валентин Міщук, назвав їх „черньою“ і пішов геть, не вислухавши і не давши ніякої відповіді. На захист архимандрита Валентина було зібрано тисячі підписів під листами, розісланими з різні кінці світу. Однак архієпископ і Священний синод виявилися непохитними. Архимандрит Валентин викликав в синод і умовляв, щоб покинув парафію і засудив своїх парафіян. За це йому обіцяли дати змогу служити в іншому місці з згодом висунути на єпископа. Та архимандрит Валентин не погодився, натомість звернувся до патріярхату за кордонної РПЦ і разом з

парафіянами був прийнятий під його духовну опіку. Священний синод у Москві заборонив йому служити, але вже було пізно.

Ініціативна група, до якої входять п'ять священників і група вірних РПЦ, закликає покаятися і ділом спокутувати провину за багаторічні моральні слабкості, включитися в боротьбу за моральне очищення РПЦ для чого провести нараду з метою підготовки до Всеросійського Собору РПЦ, на якому можна було б розглянути заяви представників Московського патріярхату з точки зору канонів Вселенської і Російської Церкви та оцінити діяльність РПЦ після 1918 року. Адже в той час, коли Католицька Церква в Польщі

Союзієка...

(Закінчення зі стор. 1)

головну раду і редактора „Українського Тижневика“ Рому Гадзевича з мужем Андрієм, як теж головного редактора „Свободи“ Зенона Снілика, управителя оселі Івана Фліса, мол., і урядуючого „Міс Союзівку“ Лиду Залучку, яка, викликана на спену, пригадала, що пере-

Розподіл двох фондаций

В суботу, 12-го травня ц.р., в приміщеннях Товариства „Св. Софія“ і УКУ у Філадельфії відбулося шосте з черги засідання членів комісії розподілу двох фондаций під головуванням д-ра Романа Осінчука та в присутності членів д-р Романа Навроцької — заступниці голови, д-ра В. Кліша, скарбника інж. Ю. Головача, секретаря Р. Завицького і фундатора д-ра Миколи Ценка.

Перша — це фундація „Ценко добро творити“ і така ж друга, хоч і не пов'язана з прізвищем Ценків (батька й сина д-ра Олексія), але закріплена при Т-ві „Св. Софія“ під назвою „Фундація для збереження української молоді в діаспорі“, і на цей фонд можуть і повинні жертвувати всі, хто бажає зберегти нашу молоддь.

Перша фундація подала 1982 року з нагоди 90-ліття Блаженнішого Патріярха Йосифа і присвячена пам'яті пох. дружини Володимирів та її матері. Друга створена 1989 року з 10-тисячним основним фондом, що тепер збільшилася до понад 23-ох тисяч. До цієї суми влинула поважна пожертва 1,000 дол. від Олександра Стрілбицького, 2,500 дол. від Павліни Подольки на купно двох домів у Польщі на Холмщині для таборова української молоді. Мала група старших осіб з Вознесення, згуртованих у братстві св. Вервиці під проводом Галини Олексин, зложила теж 1,000 дол.

Беручи до уваги, що не маємо потрібних покликаних до священського стану, приділено 15 стипендій по 200 дол. (3,000 дол.) для семінарств у Бразилії, дві стипендії по 150 дол. для дітей у Сестер Службиць та 500 дол. для Пласту. Для Аргентини о. Гекторів Циммерові-Баланді 500 дол. для суботньої школи. Для Боснії (Югославії) о. Петрові Овдові у Рівнях на Народній Дім, для дітей у Перемішці 200 дол. Для фонду послі проф. Володимира Мокрого (Краків) 500 дол. Львівському Пластові 500 дол. Доцні про. Ісаєвича зі Львова 500 дол. стипендій, на УКУ в Римі 500 дол. Науковим установам: НТШ та УВАН по 200 дол. Церквам: Рим, св. Софії 100 дол., Лурд (Франція) 100 дол., Іпатара (Бразилія) 100 дол., Кенберра (Австралія) 100 дол. Журналам: „За Патріярхат“, „Світло“, „Нові Дні“ по 100 дол., Радіограма в Україні 100 дол., СКВУ 100 дол., разом: 8,200 дол.

Крім того під час перебування в Бразилії на посвяченні пам'ятника Тарасові Шевченкові роздано на різні цілі 850 дол., а в Польщі в Люблині на з'їзд мирян 600 дол., разом: 9,650 дол. До того доходить пожертва на купно домівок в Польщі 2,500 дол., це дає суму 12,150 дол.

Р. Завицький

рятує свою країну від громадянської війни, сказано у статті, євангелісти Східної Німеччини виступають ініціаторами демократичних процесів, а в Румунії патріярх показав і подав у відставку, російські ієрархи і не думають про покаяння.

Ініціативна група, до якої входять п'ять священників і група вірних РПЦ, закликає покаятися і ділом спокутувати провину за багаторічні моральні слабкості, включитися в боротьбу за моральне очищення РПЦ для чого провести нараду з метою підготовки до Всеросійського Собору РПЦ, на якому можна було б розглянути заяви представників Московського патріярхату з точки зору канонів Вселенської і Російської Церкви та оцінити діяльність РПЦ після 1918 року. Адже в той час, коли Католицька Церква в Польщі

дасть свою корону наступній „Міс“ 18-го серпня. Після мистецької програми відбулася забава під справді зоряним небом при звуках оркестри „Темпо“ І. Ковалю. У неділю закінчувалися тенісові змагання, вікендові поводи, з неохотою вибиралися домі, а щасливі поводи розпачувалися на тижневе, а то й довше перебування на славній Союзівці.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність дня 26-го грудня 1989 року в місті Лос Анджелесі, Каліфорнія, наш Дорогий і Незабутній Муж, Батько, Дід і Брат

бл. п.

МИХАЙЛО ШВЕЙКО

син Зеленої Буковини, член ОУН, учасник Буковинського Куреня 1941 року, довголітній церковний староста УАПЦ св. Андрія в Лос Анджелесі, відданий працівник на церковній та національній ниві.

Складаємо щирю подяку нашим приятелям і знайомим, котрі віддавали Покійного в часі тяжкої недуги, віддавали щоденно багато сил і часу, допомагаючи нам у великому горі, зокрема Олі та Григорієві Гинпам, Валентині та Миколі Кравцям та Людмилі Толмачовій. Нехай Божа ласка завжди буде з Вами!

Щиро дякуємо отцям протопресвітерам Голикові та Бузенкові за величаві похоронні відправи і також диригенту церковного хору панові Григорію Голику, хористам, О. Голикові, проф. Словоскому і всім, хто прощає Покійного проводжачи в далекий незнайний світ, спочатку в Лос Анджелесі а потім у церкві-пам'ятнику св. Андрія в Баварії Бруку, Н.Дж., де Покійного й поховано на Українському православному цвинтарі.

Висловлюємо щирю подяку отцям протопресвітерам І. Ткачукові та О. Селепнін, пані-Матці Т. Синтикової, диригенту Н. Войновській і молодому Іринію Дзядику. Також полковникові П. Войновському за організування воєнік-побратимів, які відбули почесну варту при домініні та прощальні слова біля могили від імені „Бук“ куреня. Дякуємо панам, які несли домовину й також о. Базилевському з катедри св. Володимира, президенту УНР Миколі Плавюковій, о. І. Ткачукові та всім присутнім на похороні і на трізни в готелі Marlet, красю дякуємо за щедри пожертви в пам'ять Покійного. Дуже дякуємо і Катерині Король, яка займалася збором грошей.

Всього було зібрано 428 дол. Пожертували: о. Іван Ткачук — 20 дол., Катерина Король — 50 дол., Микола Ірина Шитко — 50 дол., Микола Ткачук — 20 дол., Петро І Марія Марчинів — 20 дол., Олександр Северин 25 дол., Галія Король — 20 дол., К. Гречак 10 дол., Юрій та Анна Вишнівські — 50 дол., Бирт І Тіна Ланен — 40 дол., Василина Швейко — 50 дол., дружина Покійного, полк. П. І. Н. Войновський — 20 дол., Омельян Суховерський — 30 дол., Мирослав Роговський — 20 дол., Іриней Дзядик 3 дол.

За бажанням жертводавців гроші розподілені: 100 дол. дітям Чорнобиля, 100 дол. на відродження УАПЦ в Україні, 75 дол. на Центральный комітет Буковинців, 50 дол. на ОБУА українців інвалідів і 103 дол. на організацію РУХ в Україні.

Господня ласка нехай завжди буде з Вами усіма!

Дружина — Василина,
Дочка — Валентина з мужем Биртом,
внука — Монік,
двоюрідний брат — Юрій з родиною

З невимовним жалем і смутком повідомляємо Родину, Приятелів, Знайомих та Українську Громаду, що дня 16-го червня 1990 року, в Клівленді, Огайо на 84-му році трудоловнього життя, по короткій недугі серця, з волі Всевишнього відійшов у Вічність наш Найдорожчий і Незабутній Муж, Вітчим, Дідусь, ШВАГЕР, ВУЙКО

сл. п. інженер-лісник ВОЛОДИМИР ПІК

на, однений 15-го січня 1906 р. в Буділові, коло Снятина, Україна, у священницькій родині о. Василя і Антоніни з Остиплавських. Член т-ва Інженерів Америки, член Об'єднання Українських Лісників і Деревників (ОБУЛД), довголітній голова клівлендського Відділу т-ва Українських Інженерів Америки, колишній голова Відділу УКА в Порейні, член хору „Дніпро“, член Українського Музею в Клівленді.

В безмежному горю:

дружина — ІРИНА ГАЛУЩИНСЬКА-ПІК
інж. ЮРІЙ ГАЛУЩИНСЬКИЙ
з родиною

мгн. АРЕТА ГАЛУЩИНСЬКА-НАДОЗІРНА з родиною
родичи: Чорнодольських, Шав'яків, Сатурських, Гуків, Мриць, Пежанських, В. Сорока, Пушкарів, Піберів, Пенцків, Скороцьких, Ближні і дальші родини в Україні, Польщі, Америці й Канаді.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Клівленді 20-го червня 1990 р., в українській католицькій церкві св. апостола Петра і Павла. Дня 23-го червня 1990 р. Тіліні Останки Покійного після Панахиди спочили на українському національному цвинтарі-Пам'ятнику у Вашингтоні, Д. К.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ ПОКІЙНОГО.

дня 28-го липня 1990 р., будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ в таких церквах:

в Клівленді, Огайо, в церкві св. апостола Петра і Павла, 9-та год. рано.
у Вашингтоні, в соборі св. Родини
в Балтиморі, в українській католицькій церкві св. Михаїла.
у Менстері, Індіана, в церкві св. Йосафата.
у Бразилії, в котрійсь з українських католицьких церков.

Замість квітів на могилу Покійного прошу складати пожертви на Український Сиротинець у Бразилії, або на Глиносову Оселю „Писаний Камінь“, в Клівленді, або на інші громадсько-суспільні цілі. Адреса:

Iryna Pik, 3810 Library Ave., Cleveland, Ohio 44109

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в суботу 7-го липня 1990 р. на 69-му році життя в Chester County Hospital — West Chester, після короткої недуги відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж, Батько і Дідо

бл. п.

ЯРОСЛАВ ЩЕРБАК

ур, в Дрогобичі, Україна, приїхав до ЗСА в 1949 р. і замешкав в Честер, Па., де належав до церкви св. Духа. Покійний був понад 30 років секретарем 352 Відділу УНС, та фінансовим секретарем Українського Католицького Клубу.

ПАРАСТАС в середу 11-го липня 1990 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Robert Morland при 9th and Main St., Trainer, Pa.

ПОХОРОН в четвер 12-го липня 1990 р. Помінальна Служба Божа о год. 9:30 ранку в церкві св. Духа, в Тіліні Останки спочинуть на Lawn Craft Cemetery, Linwood, Pa

У глибокому смутку:

дружина — IRMA BIRK ЩЕРБАК
сини — ЮРІЙ В., W. Chester, Pa.
МАРКО Ю., Bethlehem, Pa.

донька — DONNA MEINOLDSCHMIDT, Germany
та 3-ох внуків

Родина просить замість квітів на могилу Покійного складати пожертви на American Cancer Society P.O. Box 208, Exton, Pa. 19341.

Українці Міннесоти демонстрували під час приїзду Горбачова

Група сумівців після демонстрації в Міннесоті

Десятки сумівців ввійшли у склад української демонстрації за вільну Україну в неділю 3-го червня з нагоди приїзду Горбачова до Міннесоти.

Українські прапори майоріли перед резиденцією губернатора Міннесоти Руді Перпича де відбувся обід із Горбачовим.

Численна кількість плакатів висловлювала гасла: "Свобода" і "Freedom for Ukraine". Коли Горбачов побачив напис на плакаті, під українськими прапорами, "Ще не вмерла Україна," його лице з милолюбною усмішкою закам'яніло, але за декілька секунд появилася нова сердечна усмішка.

Без сумніву, Горбачов бачив українських демонстра-

тив і зрозумів наші домагання, але чомусь американська преса в Міннеаполісі пропустила згадку про нас.

Українці демонстрували разом з балтійськими демонстрантами Міннесоти. Українська громада щиро підтримала балтійські народи в їхньому намірі збудувати повної незалежності від Москви.

В демонстрації взяли участь наступні організації: СУМА, ОДУМ, Пласт, УКА, УАКР, ООЧСУ Українсько-американський Центр, Українська Кредитка та церкви св. Михайла, св. Константина, св. Володимира й Ольги і св. Юрія.

М. Бреславець

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Спершу здавалося все так просте. Це вже третя поїздка вантажним літаком, що її підготував Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля в Україні тим разом, крім членів Фонду, мали їхати представники редакції "Свободи" і "Українського Тижневика", щоб все точно описати та поінформувати про поїздку своїх читачів.

Однак, тим разом транспорт мала взяти "Мрія", найбільший вантажний літак світу, що його виготовлено в Києві підприємством конструкторів Антонова і не з Нью Йорку, як було передбачено, а з Оклахоми, де літак був запрошений американцями на повітряний показ.

Отже летимо до Оклахоми Сіті, повні надії на "Мрію" з багажем, який не було можливо надати звичайно. Між багажем, найбільша цінність це візок із електричним мотором для одного із важкохворих у Києві. Ідемо в шістьку, четверо членів Фонду і ми — дві журналістки, а темою цілий час для нас — транспорт дарів для жертв Чорнобиля і для України, бо ж тим разом мають дістатися в Україну також дві великі друкарські машини, одна для Народного Руху України за Перебудову, а друга для медичних та інших друків до Львова.

В Оклахома Сіті вітас нас гарячий вітер і 100 степенів температури, а від привітного носія пакунків трагічна вістка — саме згинув Том Джовнс. Розуміється його призначення нам нічого не каже — але скоро довідемося, що це організатор повітряного показу, який і допоміг спроводити "Мрію" до Оклахоми.

Щойно в понеділок вранці, приїхавши на військове летовище, де далеко від забудовань і літаків припаркована "Мрія", стає нам ясно, що ця трагічна смерть зовсім змінила усі наші плани і сподівання. "Мрія" стоїть спокійно і виблискують на сонці, біла, чистенька з українським написом "Мрія" але і цей український "з походження" літак навіть тут на демократичній, американській землі, провадить невидна рука з Москви. Загубивши Т. Джовнса на советському малому літаку саме тут викликає видимий неспокій у советських летунських властях. Відповідальний за приїзд "Мрії", заступник міністра летунства СРСР, вже в понеділок вранці відлетів до

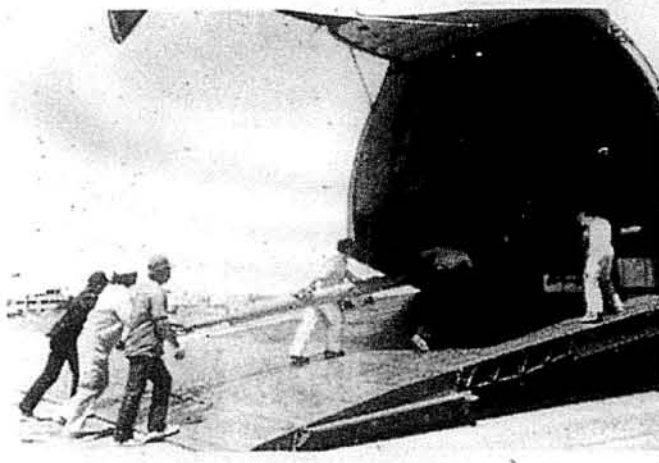
"МРІЯ", ЩО ЗАЛИШИЛАСЯ ЛИШЕ МРІЄЮ

Москви, а генерал Вадим Петров, що залишився відповідальним, мав точні доведення нікого із "цивільних" осіб на літак не брати. Він навіть і не показувався на очі, а десь просиджував, або в готелі, або таки на "Мрії", але так, що не можна було з ним говорити. Змінено також курс повороту "Мрії" — не через Ірландію, а через Аляску і Хабаровськ до Москви, де мали висадити літак-двійняк, того, що розбився в Оклагомі, і який хоча вже проданий американцям вирішили для дослідів забрати до Москви.

Організаторка транспорту дарів Надя Матківська не дає так скоро за виграну — вона негайно розпочинає телефонувати до Нью Йорку і Вашингтону, до советських представників і американських властей, щоб такі роздобути дозвіл для нашого лету.

Оклагомі показують нам свою дійсно теплу гостинність не лише температурою на летовищі 105 степенів, але і допомогою на кожному кроці. На летовищі біля "Мрії" стоять вишукані вантажні авта із добром призначенням для жертв Чорнобиля, стоїть на погрозі авто телевізійної місцевої станції із технічною та репортерською обслуговою, приїжджають репортери місцевої газети, поліція стежить безпеку літака і нашу, а директор допомогової американської акції "Годуйте дітей" Ларрі Джовнс не відступає від нас — готовий у всьому допомогти.

Не зважаючи на зміну ситуації, відбуваються інтерв'ю для радіо і телебачення про акцію допомоги дітям з Чорнобиля тим більше, що саме місцева організація "Годуйте дітей" з якою завчасу зв'язалася Н. Матківська, тут багато допомогла, не лише подарувавши 15 тонн харчів та ліків для дітей, але і тим, що безкоштовно перебрала у своїх магазинах весь транспорт ліків та машин, які привезли вантажними автами з Ньюарку. Нью Йорку та інших місцевостей. Л. Джовнс організатор і директор акції "Годуйте дітей" вніс своє інтерв'ю, що ця організація спершу завала допомогу країнам третього світу, але минулого року замлетрує у Вірменії звернув їхні очі на нещастя в СРСР і тому вони тепер радо прийняли запрошення Н. Матківської допомагати жертвам радя-

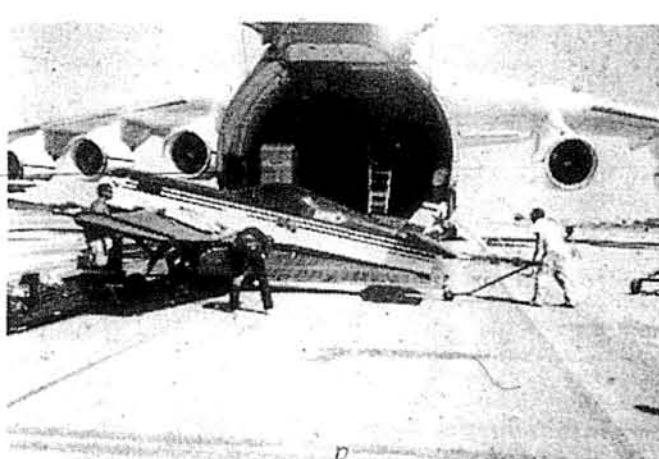

І цей двигун мусить увійти до "Мрії"

(Фото: О. Кузьмович)

Кріскало для хворого в Києві чекає на владування до літака

Літак "СУ — Х" повертається "Мрією" до Москви

ції в Чорнобилі.

Після довгих переговорів десяток телефонів і енергійних переконань Н. Матківської, такі вдалося більшість із привезеного добра перевантажити на "Мрію" (понад 60 тонн) в тому, що найважливіше, обидві друкарські машини у величезного розміру скринях, які ледве чи вмістилися б на менший вантажний літак.

Розуміється Н. Матківська не промовчує перешкод, на які натрапляємо несподівано через нещасливий збіг обставин та розповіді їх американським журналістам, про що відтак слухаємо на місцевих телевізійних новинах. Це щастя, що частина української залогі "Мрії" є знайома активістам із Фонду Допомоги

Дітям Чорнобиля з попередніх років "Руслана" і це допомагає переламати "моє скляне мур перестості". Усі ми з леглимою віддихом коли скрині з добром вкніли на літаку, хоча здаємо собі справу з того, що "Мрія" для нас здається лише залишилось мрією. На всякий випадок використуємо із редакцією "Українського Тижневика" Ромою Гадзевич момент, коли в "Мрії" спущені сходки до горючих частин літака, де розміщені т.зв. "кабіни" для залогі і пасажирів і "драпаємося", щоб оглянути приміщення на якому прийшлося б летіти чотири доби. Це вузькі лавки, як у переділках давнього польського поїзду, на які нічно спускають лежанки.

ЛЕСЬ КУРБАС

у театральній діяльності, в оцінках сучасників, — документи

Гол. редактор: Валеріян РЕВУЦЬКИЙ

Технічний редактор — Олександр ЗІНКЕВИЧ

Українське Видавництво "Смолоскип" ім. В. Симоненка,

Балтимор-Торонто, 1989, друком Укрпінт,

Вудсток, Мериленд, стор. 1026

Тверда обортка, ціна 50.00 дол.

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язані доплатити до ціни 7% продажного податку. Можна набувати в книгарні "Свободи".

Чи Ти
Допомагаєш
Україні?

Ти можеш допомогти у підготовці комп'ютерних спеціалістів

Інститут Нестора провадить комп'ютерні курси в серпні для членів демократичних організацій кількох областей України. Ти можеш допомогти перебудові на Україні коли будеш спонсорувати комп'ютерну техніку для них.

Яким ставено спонсорувати комп'ютера для (підкреслити вибране): Львова, Києва, Харкова, Тернополя, де потрібно. Просимо надіслати наше ім'я на комп'ютері як спонсор (\$500 ти більше) — так — ні.

Додатку мій внесок, який не обладається податком у вигляді:

— комп'ютер \$1500 — принтер \$500 — програми \$250

— клавіатура \$100 — дискети \$25 — інше _____

Просу надіслати мені інформацію про програми, передбачені Нестор Інститутом

Name _____

Organization _____

Address _____

City _____ State _____ Zip _____

Nestor Institute 2213 Acton Street

Berkeley, CA 94702 • (415) 549-1791 Pacific Time

НАШУ НАЦІОНАЛЬНУ СИМВОЛІКУ В УКРАЇНУ

— В Україні, щораз більша потреба віднак національної приналежності а теж і маніфестаційних, зокрема, зв'язаних із масовими акціями за віддання наших загарбаних церков і їхнього майна.

— Тепер є щораз більше нагод обдаровувати приїжджих з України, передавати та віддаючи Україну брати зі собою.

— Маючи на увазі контакти, із фірмами, які обслуговують Олімпійські Ігри-94 в Європу, можемо дати найкращу якість по безконкурентним цінам. Ми обслуговуємо біжучі потреби СК-ВУ в цій ділянці!

— Тут, для Вашої орієнтації, ілюструємо декілька наших зусиль (що біле = це золоте 14K, золотом, що чорне = блакитне). Ці зусилля не віддають краси! Якщо Ви зацікавлені — просимо подати свою адресу і ми вишлемо Вам наш кольоровий проспект з цінами (ціна: US 1.35 — US 2.35) Можемо теж прислати 10 дол. і ми вишлемо Вам по одному з цих зусиль і то з правом завороту!

Наша адреса:

ORBIT AGENCIES

34 Edinborough Court

Toronto, Ont. M6N 2E8 Canada

Організаціям, церквам при більшій замовленні даємо знижку. Через крамничі не продаємо; підвищує ціну. Виконуємо теж замовлення на чужі збори. Вистарчить прислати проект і ми вишлемо впродовж 45 днів готовий взір на схвалення, без обов'язку замовити! Такої обслуги не дає ніхто в світі!!!

ДВОТОМОВИЙ СЛОВНИК ДЛЯ МОЛОДІ ТА УКРАЇНСЬКІ ПІДРУЧНИКИ авторства видатного педагога бл. п. Марії Дайко

Перший і єдиний українсько-англійський та англійсько-український незрозумілий словник для молоді. По 50,000 термінів в кожному томі. Українська термінологія: церковна, молодіжна організація, історія, українська справа, медицина, фізика, хімія, інженерна справа, зоологія, ботаніка та ін.

Замовляйте у Видавництві "РІДНА МОВА":

Видання	Ціна (U.S. дол.)	Просу мені вилати (прим.)
"Словник-Двотомник", тверда оправа	33.00	
"Буквар", 80 ст.	6.50	
"Рідне Слово", 114 ст.	6.75	
"Волошки", 156 ст.	7.00	
"Рідний Край", 162 ст.	7.50	
"Святий Зілля", 220 ст.	8.50	
"Про що тирса шепестіла", 262 ст.	9.50	

Гуртовим замовленням від шкіль даємо опуст 15%, а книгарням — 30%. Асерована пересилка за наш рахунок. Витити, заповнити і вже перешли це оголошення на адресу:

RIDNA MOVA PUBLISHING

10 Savaris Court, Donvale, Vic., 3111, Australia

Карпатський Лещетарський Клуб

— влаштовує —

в дні 7-8-го липня 1990 року на кортах Оселі УНСОЮЗУ СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за першість УСЦАК-Схід 1990

в групах чоловіків, сеньйорів, жінок, юнаків і юначок (A і B)

за нагороди КЛК

Провід змагань Роман Ракочий, Юрія Попель,

Юрія Савчак та Зенон Силики

- Реєстрація год 9:00, початок змагань год 10:00 ранку суботу, 7-го липня 1990 р.
- Вписове 8:00 дол. від особи
- Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки

UNA Estate Soyuzivka

Kerhonkson, N.Y. 12446

Tel: (914) 626-5641

Питаємося одного із залогі скільки їх приїхало, а він відповідає, що понад шість десят, хоча звичайно місце є на 25 чоловік. З усміхом розповідає нам, що сиділи таки прямо собі, "на голові". Ті, не члени залогі, це пока зується, різні осібники із "вищого ешелону", члени заводу Антонова, що виробляє літаки і підприємці, які приїхали продавати американцям літаки чи інше летунське знаряддя. Катастрофа літака "СУ", який був саме збудований як і його двійняк "СУ Х" для повітряної гри і здобув двічі світовий чемпіонат знівчила зовсім не лише наші, але і їхні плани, бо либонь не вдалося зробити ніякого "бізнесу".

Але ми всі не даємо за виграну. Стоїмо терпеливо цілий понеділок на летовищі, члени Фонду записують точно кожну скриню, що їх складають зараз таки за літаком, який дістали наказ брати назад до Москви, а ми розмовляємо з ким тільки можна, щоб знати точніше про "Мрію" та про її леті. Довідемося, м.л., що "Мрія" може летіти 20,000 миль без приземлення тому, що має можливість набрати 280,000 тонн пального. Але тут набрали вони лише 120,000 і тому треба буде їм приземлитися чотири рази ще і тому, що перед "Мрією" летять два літаки-винишувачі, у яких поєсміти на бензину мала. Ці несподівані чотири приземлювання також були однією із причин, що Москва не хотіла погодитися на присутність на "Мрії" цивільних осіб із ЗСА.

Цілий день сонце гріло немилосердно і я радо приймаю запрошення одного із фільмовців з телевізійної станції КВТВ заховатися на якийсь час до його авта. Там він показує мені на малому екрані цілий драматичний перебіг недільного дня. Бачу, як літак злітає високо вгору, відтак несподівано замовкає мотор, чути як Т. Джовнс пробіє його запалити, а через хвилину після того, літак падає на землю як зістрілений птах і все ховається у темному димі. Бачу як люди в масках на обличчя перешукують гору попелу, чути переляканий шум 75,000 осіб, що придивлялися страшному видовищу і плач, найближчих та думаю, що тут відбулася більша трагедія як те, що наш лет "Мрією" таки здається залишиться лише мрією.

Любов Колєнська

ПОТОЙБІЧ

РУБІКОНУ

оповідання, новели,

НАРИСИ, ДРАМА

Мистецьке оформлення

Любослава Гуцалюка

Тверда обкладка

Ціна \$15.00 плюс \$2.00 за пересилку.

Замовляти:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеїту Нью Джерзі об-

в'язує 6% стойового податку.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН КОЗАК, член УНС Відд. 147-го ім. св. Михайла в Аллентаві, Па., помер 18-го вересня 1989 року на 74-му році життя. Нар. 17-го травня 1915 року в Україні. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку племянників і племінниць. Похорон відбувся 21-го вересня 1989 року на цвинтарі св. Михайла у Вейтголл, Па.
Вічна Йому Пам'ять!

Дженіс Мілініч, секр.

АННА ПРЕСС, член УНС Відд. 151-го ім. св. Марії в Аллентаві, Па., померла 17-го квітня 1990 року на 85-му році життя. Нар. 1925 року в Аллентаві, Па. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку дочку Дану Малиновську і брата Едгара. Похорон відбувся 20-го квітня 1990 року на місцевому цвинтарі в Бетлгеєм, Па.
Вічна Їй Пам'ять!

Анна Строт, секр.

МАРІЯ СПОЛІВІЧ, член УНС Відд. 490-го ім. св. Івана Франка в Ірвінгтоні, Н.Дж., померла 19-го травня 1990 року на 70-му році життя. Нар. 1919 року. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку сина, дочку і внука. Похорон відбувся на Голлівуд Семетері в Юніон, Н.Дж.
Вічна Їй Пам'ять!

Гелена Чорномаз, секр.

ШКІРНІ
НЕДУГИ
РАК ШКІРИ
ВЕНЕРИЧНІ
ХВОРОБИ
ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ
ВОЛОССЯ
ЗАСТРИКИ COLLAGEN
ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК
JIM
BARAL, M.D.
ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ
ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. 5'way & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнти приймаються тільки за домовленям.

Працюємо також в суботу

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages.

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на

число (609) 729-5814

БАКАЦІ

Вигідні, гарні мешкання, з верандами, близько моря у Вайлдвуді, Н. Дж. Прошу телефонувати до А.Никорича, на